

fremført, et Forsvar, der lyder stærkere, end det i Virkeligheden er. Det er naturligt, og det fortjener endogsaa maaskee Paaskjønnelse, at han har saa indtrængende anbefalet det, støttende sig til, at hans Forlangende maatte være et almindeligt Duffe fra Landetatens Side; men jeg vil dog gjenkalde det ærede Thing i Grinbring, hvorledes vi Aar for Aar i vore Forsvarsvæsenbudgetter ere komne høiere og høiere. Naar man vil sammenligne hvad der i de saftig Stænders Tid forlangtes til Forsvarsvæsenet, hvilke so røgede Forlangender dengang vakte stor Forbauselse, med hvad vi nu bevilge dertil, saa vil det virkelig vise sig, at det er uendelig langt fra, at Danmarks Rigsdag, og især dens Folkething, viser Mangel paa Beredvillighed eller paa Redebonhed til at offre, for at imødekomme de Krav, vort Forsvarsvæsen har; men, idet vi vise dette, bør vi dog ogsaa virkelig begrænse os, og begrænse os omhyggeligt til det, som er absolut paatrængende; men da skulde man ikke sige, at det er absolut paatrængende, nu paa samme Tid, hvor vi gjøre andre storartede Bevillinger, at paabegynde disse Forsøg med Troppe-transportkibes Bygning, hvorom her er Tale, Forsøg, om hvilke maaskee ikke blot en stor Mængde af Militaire, men mange udmærkede Sagskyndige nære den allerstørste Tvivl, og som derhos medføre Udgifter, som vi ville gjøre og haabe at gjøre, uden at faae Nytte deraf i den nærmeste Fremtid, saa sandt som dog Formodningen maa være for en fortsat Fredstilstand og ikke for en nær forestaaende Krig. For mit Bedkommende skal jeg derfor ogsaa modsætte mig denne Bevilling, saameget mere som vi allerede ere gaaede ind paa saa mange andre.

Marineministeren: Det forekommer mig, at jeg af den ærede sidste Talers Ord har seet et Slags Bebreidelse deri, at jeg ikke er indkommen med et separat Lovforslag med

Hensyn til den nye Dokke, efterat jeg havde læst det forrige Udvalgs Betænkning i saa Henseende, hvorefter en Minoritet, hvoriblandt den ærede Forslagsstiller selv var, havde forlangt, at jeg skulde indkomme med et separat Forslag. Jeg har dertil kun at svare, at denne Sag aldeles ikke endnu var kommen under Forhandling her i Thinget, og at jeg derfor ikke fandt mig berettiget til af en Minoritets udtalte Mening (Hør!) at omstøde, hvad Majoriteten af det samme Udvalg havde udtalt, nemlig ved at tilstaae disse Penge paa de Bilkær, som Ministeriet havde foreslaaet, naturligviis med Hensyn til den Entreprise, som der var Tale om. Jeg kan ikke see, at det havde været rigtigt af mig at tage mere Hensyn til Minoritetens Mening end til Majoritetens, og jeg troer, at den rette Bebreidelse vilde have rammet mig, dersom Sagen havde været for til anden Behandling i Folkethinget, hvilket den jo tilfældigviis ikke var, og jeg der havde mødt med den Udtalelse, at jeg skulde forelægge et Lovforslag desangaaende; saa vilde man have kunnet bebreide mig en Halsstarrighed, som jeg forøvrigt ikke er beskalet af. Den ærede Rigsdagsmand har udtalt, at man har været 20 Aar om at drøfte, om vi skulde have en ny Dokke eller ikke. Dette maa jeg paa det allerbestemteste modsiges; det er over 20 Aar siden, at man er bleven fuldkommen enig om, at man skulde have en ny Dokke, og det er kun den bestandige Sparommelighed og den bestandige Tanke, at det kunde nok drages lidt ud endnu, der er Skyld i, at man ikke har taget fat paa Udførelsen deraf. Man er forøvrigt kommen frem med det; det er 20 Aar siden, at det blev forelagt for Hans Majestæt, men det blev henlagt, uagtet den daværende Holmens Overeqvipagemester med megen Kraft erklærede sig for det absolut Nødvendige for Marinen allerede den Gang i at tage fat paa den nye Dokke.